

ผลการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายที่มีต่อพฤติกรรม การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย*

THE RESULTS OF MOVEMENT ACTIVITIES WITH NARRATION ON THE EXPRESSIVE BEHAVIOR OF CHILDREN

สุคนธ์ทิพย์ ชูจิตร¹ และ นนทชนนภพ ปาลินทร²

sukonthip choojit¹ and Nontachanonpaphop Palintorn¹

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชธานี

¹⁻²Ratchathani University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: beam9794@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย 2) เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว ประกอบคำบรรยาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กบ้านยาง ตำบลแก้ง อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 20 คน (องค์การบริหาร ส่วนตำบลแก้ง, 2567) ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการ จัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย จำนวน 12 แผน และ 2) แบบสังเกตพฤติกรรม การกล้าแสดงออก ของเด็กปฐมวัย จำนวน 6 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการ เคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เมื่อภายหลังที่เด็กปฐมวัยได้รับการจัด กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย โดยรวมอยู่ในระดับสูง
2. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการ เคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายโดยรวม สูงกว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว ประกอบคำบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย, การกล้าแสดงออก, เด็กปฐมวัย

* Received 18 March 2025; Revised 26 March 2025; Accepted 28 March 2025

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the assertive behavior of early childhood children before and after teaching using subtitled movement activities, and 2) to compare the assertive behavior of early childhood children before and after teaching using subtitled movement activities. The sample used in the research was 20 early childhood children, boys and girls, aged between 4-5 years old, who are studying in the second year of kindergarten, semester 1, academic year 2024, Ban Yang Early Childhood Development Center, Kaeng Sub-district, Det Udom District, Ubon Ratchathani Province (Kaeng Sub-district Administrative Organization, 2024). The research tools used were: 1) 12 plans for movement activities with narration and 2) an observation form with six items to assess the assertiveness behavior of preschool children. The statistics used include mean, standard deviation, and t-value test.

The research findings showed that:

1. The overall assertiveness behavior of preschool children before engaging in the movement activities accompanied by narration was low. After the children participated in these activities, their assertiveness behavior was high.
2. Preschool children's assertiveness behavior after engaging in the movement activities was significantly higher than before, with a statistical significance level of 05.

Keywords: Movement Activities with Narration, Assertiveness, Young children

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัลส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ยอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ทำให้เห็นว่าคนไทยยังขาดทักษะในการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดีงามอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐาน

การปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579) กอปร กับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2560 – 2564) คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะทำให้ส่งผลการดำรงชีวิตของคนในสังคมไทย ดังนั้นบุคคลที่จะอยู่รอดและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็วนี้ได้ โดยการที่บุคคลสามารถที่จะกล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ และกล้าเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ พฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมจึงเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและวางรากฐานและพัฒนาให้คนไทยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดีค่านิยมที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวมเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นแห่งชีวิตและการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เด็กในวัยนี้จะรับรู้และจดจำได้ดี มักสนใจสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ชอบซักถามและต้องการคำตอบจากผู้ใหญ่ แต่ความเข้าใจยังมีจำกัดเนื่องจากว่ายังไม่มีประสบการณ์มากพอ และเด็กในวัยนี้ยังไม่เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม ยังคิดได้เพียงแง่มุมเดียวไม่สามารถคิดย้อนกลับป้อนกลับมาเหมือนผู้ใหญ่ได้ (เยาวพา เตชะคุปต์, 2542) ได้ให้แนวคิดไว้ว่าการจัดการศึกษา ควรเริ่มต้นในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญมากในการวางรากฐานบุคลิกภาพมนุษย์ และในปัจจุบันนี้มีผลการศึกษาค้นคว้ามากมายที่สนับสนุนและบ่งชี้ว่าการพัฒนาคุณภาพของประชากร จำเป็นต้องเริ่มต้นตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเด็กวัยนี้ควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี เพราะช่วงอายุดังกล่าวเป็นช่วงวิกฤตของมนุษย์ ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทุก ๆ ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา การพัฒนาของเด็กปฐมวัย ในยุคสังคมปัจจุบันนอกเหนือจากภาษาแล้ว ยังมีคุณลักษณะที่แสดงถึงการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง เนื่องจากการดำเนินชีวิตของบุคคลทั่วไปต้องอาศัยการกล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญต่ออุปสรรค ความยากลำบาก ตลอดจนการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ซึ่งบุคลิกภาพเหล่านี้ มีคุณค่าและเป็นประโยชน์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างยิ่งที่จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคมต่อไปความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นสิ่งที่แสดงว่า บุคคลเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีความหมายต่อสังคม ถ้าบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง ก็จะไม่เฉยเมยต่อภาวะการณ์ต่าง ๆ ในสังคมของตน แต่จะเข้าไปมีส่วนร่วมตามสิทธิและหน้าที่ที่ถูกต้อง ดังนั้น ความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ทุกคนกล้าแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นและการกระทำในทุก ๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องชีวิตตนและความอยู่รอดของสังคม และความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จ ในการทำสิ่งต่าง ๆ มีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิด

กล้าแสดงออกสามารถปรับตัวและเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และด้วยความรู้สึกที่มั่นคง

เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยาง ตำบลแก้ง อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาค้นคว้านี้ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และเป็นเด็กในโรงเรียนของผู้วิจัยเอง ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังจัดการเรียนการสอนอยู่นั้น ผู้วิจัยพบว่า มีเด็กที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกในช่วงการจัดกิจกรรม ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก ประกอบด้วย การกล่าวคำทักทาย สวัสดี (ค่ะ/ครับ) การตอบคำถาม การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย การพูดหน้าชั้นเรียน การเป็นผู้นำ การแนะนำตนเองหน้าชั้นเรียน การบอกสิ่งที่ตนเองชอบที่สุด การเล่าประสบการณ์เดิม การแสดงการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย การนำเสนอผลงาน การออกมานำกายบริหาร การพูดบทแสดง การเล่านิทาน การร้องเพลง การเคลื่อนไหวประกอบเพลง การแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การช่วยเหลือเพื่อน การช่วยเหลือครู และการเล่นเกมกับเพื่อน ดังนั้นการฝึกฝนให้เกิดพฤติกรรมกล้าแสดงออก จึงควรฝึกฝนตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ซึ่งถือว่าเป็นวัยทองแห่งชีวิต เป็นวัยที่เหมาะสมที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เสริมสร้างบุคลิกลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่า การปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เป็นสิ่งที่กระทำได้ง่ายกว่าการปลูกฝังในวัยผู้ใหญ่ ดังคำกล่าวที่ว่า “ไม้อ่อนดัดง่ายไม้แก่ดัดยาก” นอกจากนี้การปลูกฝังในวัยเด็กจะเป็นสิ่งที่มั่นคงและยืนยาวที่จะติดตัวเด็กไปตลอดจนเป็นผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยนั้นจะมีศักยภาพอยู่ในตามธรรมชาติ ถ้าได้รับการปลูกฝังในทางที่ถูกต้อง เด็กจะแสดงศักยภาพออกมาจนถึงขีดสุด ซึ่งจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย คือการเตรียมความพร้อมทั้ง 4 ด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ความกล้าแสดงออกเป็นคุณลักษณะหนึ่งของพัฒนาการด้านสังคมที่จำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนา การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็ก ครูจึงควรจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังให้เด็กมีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามวัย จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออกเหมาะสมตามวัยข้อมูลสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย

สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายสูงกว่าก่อนการสอน
2. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มเครือข่ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก้ง อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 145 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลแก้ง, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยางตำบลแก้ง อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 145 คน จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย จำนวน 24 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมวันละ 30 นาที

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย จำนวน 6 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.3 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ออกแบบและสร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายจำนวน 24 แผน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

นำแบบสังเกตพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย พร้อมแบบประเมินคุณภาพเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมที่ประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องระหว่างแบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกกับวัตถุประสงค์ด้วยดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objectives Congruence : IOC)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 สัปดาห์ที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดสอบด้วยการสังเกตการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย (Pre-test) ด้วยแบบสังเกตการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่ม ดังนี้ 1. เริ่มต้นแสดงออกทันทีเมื่อได้รับคำบรรยาย 2. แสดงออกด้วยร่างกายอย่างเต็มที่และมั่นใจ 3. กล้าแสดงออกต่อหน้าครูและเพื่อนได้อย่างมั่นใจ 4. แสดงออกทุกครั้งเมื่อได้รับโอกาส 5. สามารถสื่อสารความคิดหรือความรู้สึกผ่านการแสดงออกได้ชัดเจน และ 6. กล้าแสดงออกแม้ในสถานการณ์ที่ยากหรือน่ากลัวโดยในแต่ละชั้นของคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยผู้วิจัยได้นำมาสร้างกฎเกณฑ์ โดยแบ่งคะแนนแต่ละชั้นออกเป็น 3 ระดับ คือ 1 - 3 คะแนน

3.2 สัปดาห์ที่ 2 - 8 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ซึ่งทำการทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ โดยทดลองสัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ในช่วงเวลา 09.00 – 09.30 น.

3.3 เมื่อดำเนินการทดลองครบ 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการสังเกตการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย (Post-test) โดยใช้แบบสังเกตฉบับเดียวกันกับแบบสังเกตที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง พร้อมเก็บคะแนนไว้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาความแตกต่างของการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ช่วงระยะเวลา 8 สัปดาห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. หาความถี่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย โดยการทดสอบสมมติฐานใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ผลวิจัยพบว่า

ตารางที่ 1 ผลพฤติกรรมกล้าแสดงออกเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายของเด็กปฐมวัย จำนวน 6 ข้อ 18 คะแนน

n=20

คนที่	ก่อนการทดลอง คะแนนรวม	หลังการทดลอง คะแนนรวม	ผลต่างของคะแนน
1	8	17	9
2	9	18	9
3	7	16	9
4	7	18	11
5	8	17	9
6	9	17	8
7	6	16	10
8	8	17	9
9	9	18	9
10	7	16	9
11	6	16	10
12	10	18	8
13	6	15	9
14	7	15	8
15	8	16	8
16	9	17	8
17	10	18	8
18	8	17	9
19	9	17	8
20	10	18	8
ผลรวม	185	388	203
ค่าเฉลี่ย	8.04	16.86	8.82
S.D	1.26	0.96	0.77

จากตาราง พบว่าพฤติกรรมกรกล้าแสดงออกก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนอยู่ในระดับต่ำและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาก่อนการจัดกิจกรรมผลรวมคะแนน 185 และหลังการจัดกิจกรรม 388 คะแนน

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ผลวิจัยพบว่า

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยรวม เปรียบเทียบลักษณะพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย n=20

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{x}$	S.D.	t	P
ก่อนการทดลอง	20	8.1	1.41	51.91*	0.00
หลังการทดลอง	20	16.75	0.96		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า ลักษณะพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย เด็กปฐมวัยที่มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายผลปรากฏว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายในช่วงสัปดาห์แรกเด็กยังมีพฤติกรรมเขินอาย ขาดความมั่นใจในตนเองและในสัปดาห์ที่ 7-8 ปรากฏว่าเด็กให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ (เอี่ยมจิตติศรีแก้ว, 2544) กล่าวว่า การฝึกฝนให้เกิดทักษะจะช่วยให้เด็กแสดงออกในครั้งต่อไปยังมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งผลงานการวิจัยของ (กาญจนา พงศ์พุกข, 2523) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกันของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ความวิตกกังวลและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่า บุคคลที่มองเห็นคุณค่าในตนเองสูง จะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมมาก นอกจากนี้ (กัญญารัตน์ วงศ์เชษฐ์, 2543) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกไว้ว่า ผู้เข้ารับการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกจะต้องได้รับการฝึกเป็นพิเศษในเรื่องต่อไปนี้ 1. การประสานสายตา (Eye Contact) คือ การมองของบุคคลที่พูดอย่างตรงไปตรงมาและมองประสานตาอย่างสม่ำเสมอ 2. การวางตัว (Body Posture) เป็นลักษณะการเผชิญหน้า การยืน หรือนั่งที่เป็นไปอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้เรื่องราวที่พูดมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น 3. การเคลื่อนไหว (Gesture) ที่เหมาะสม จะทำให้เรื่องราวที่พูดมีความหนักแน่น 4. การแสดงออกทางใบหน้า (Facial Expression) ได้สอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด หรือ เรื่องที่กำลังพูด ซึ่งเป็นการแสดงพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 5. น้ำเสียง การเปลี่ยนถ้อยคำและระดับเสียง (Voice Tone Inflection and Volume) การพูดเสียงเรียบ กระชับเบา ๆ จะเป็นการยากในการชักจูงให้ผู้อื่นเชื่อถือได้โดยไม่

ต้องบังคับ 6. จังหวะในการพูด (Timing) การเลือกจังหวะที่เหมาะสมในการพูดเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งส่งผลทำให้ประสบความสำเร็จได้ในส่วนหนึ่ง 7. เนื้อหาที่จะพูด (Content) บุคคลมักมีความลังเลใจเนื่องจากไม่รู้ว่าจะพูดอะไร จึงต้องมีการฝึกการพูดในบางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้ให้ผู้ฟังได้รู้ถึงความรู้สึกที่แท้จริงของผู้พูด ในขณะนั้นได้ 8. การฟัง (Listening) การแสดงให้ผู้พูดทราบถึงความสนใจฟัง การสะท้อนความคิดเห็น การแสดงสีหน้า ท่าทางที่เหมาะสมในขณะนั้น การจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการเคลื่อนไหว การใช้อวัยวะประสานกันสามารถทำตามคำบรรยายได้อย่างมั่นใจพร้อมเสริมแรงการกล่าวคำชมเชยเมื่อเด็กสามารถทำได้อย่างถูกต้องเพิ่มความมั่นใจและกล้าที่จะทำกิจกรรม สอดคล้องกับ (รัตนา จีวแหลม, 2551) กล่าวว่า การเคลื่อนไหวมีประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับเด็กมาก เนื่องจากเด็กวัยนี้ชอบอิสระเป็นโอกาสที่เด็กจะได้เรียนรู้ความสามารถของตนเอง จนถึงขั้นการใช้จินตนาการได้เรียนรู้จากการเล่นซึ่งต้องเคลื่อนไหวตลอดเวลาโดยพัฒนาการเล่นขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งอาจกล่าวถึงประโยชน์ของการเคลื่อนไหวของเด็กปฐมวัยได้ดังนี้ 1. ช่วยให้มีบุคลิกภาพในการเคลื่อนไหวสวยและสง่างาม 2. ช่วยให้เป็นคนกล้าแสดงออกในทางที่ดีงาม 3. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน 4. ช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางกายและจิตใจ 5. ช่วยสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ ทำให้เกิดความพอใจ 6. ช่วยให้มีความสัมพันธ์ในมิติที่กว้างขึ้น 7. ช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วว่องไว 8. ช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการค้นหาการ และใช้เป็นกิจกรรม 9. ช่วยส่งเสริมสุขภาพทางกายและจิตใจให้สมบูรณ์ ชีวิตมีความสุข 10. ช่วยให้มีพัฒนาการทุกด้านทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งกิจกรรมที่จะจัดให้นักเรียนฝึกเป็นผู้มีความกล้าหาญและเชื่อมั่นในตนเองนั้นครูผู้สอนต้องระลึกอยู่เสมอว่าต้องเป็นกิจกรรมที่ไม่ยากเกินไปกำลังความสามารถและสติปัญญาของเด็กหากครูให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ยากเกินไปนักเรียนปฏิบัติไม่ได้ประสบความสำเร็จล้มเหลวก็จะยิ่งท้อถอย ไม่เชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออกมากขึ้นเนื่องจากกลัวล้มเหลว ครูไม่ควรใช้ วาจา หรือแสดงอาการที่ทำให้เด็กย่นย่อ ท้อถอย หรือคิดว่าตนเองไร้ความสามารถ หรือโง่กว่าผู้อื่น อย่างเด็ดขาดการ กิจกรรมในการฝึกให้นักเรียนมีความกล้าหาญ และเชื่อมั่น ในตนเอง

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย พฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้นมีค่าเฉลี่ย พฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.1 และ 16.75 ตามลำดับและ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 จากผลการ สังเกตการจัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีการเสริมแรงโดยครูและ

เพื่อน ๆ คอยให้กำลังใจ มีคำชมเชยในการทำกิจกรรมทำให้เด็กกล้าแสดงออกมากขึ้น จะเห็นได้ว่า ภายหลังจากสอนโดยใช้โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายทำให้เด็กได้ประสบการณ์ตรง ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีความเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และสามารถพัฒนาพฤติกรรมให้กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้นไป จากการสังเกตของผู้วิจัยเองขณะทำการสอนโดยใช้โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย จะเห็นว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงขึ้น เริ่มต้นแสดงออกทันทีเมื่อได้รับคำบรรยาย แสดงออกด้วยร่างกายอย่างเต็มที่และมั่นใจ กล้าแสดงออกต่อหน้าครูและเพื่อนได้อย่างมั่นใจ แสดงออกทุกครั้งเมื่อได้รับโอกาส สามารถสื่อสารความคิดหรือความรู้สึกผ่านการแสดงออกได้ชัดเจน กล้าแสดงออกแม้ในสถานการณ์ที่ยากหรือน่ากลัว สอดคล้องกับแนวคิดของ (ชูศรีส นิทประชากร, 2545) ที่กล่าวว่า การเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องชัดเจนขึ้นเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกฝึกให้รู้จักการแก้ปัญหาตัดสินใจและสามารถนำการแก้ปัญหาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายแตกต่างจากการสอนตามหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัยเพราะการสอนส่วนใหญ่มีเนื้อหาให้เด็กเรียนรู้และสร้างสมประสบการณ์และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา จากการแสวงหาความรู้จากครูผู้สอนเป็นสำคัญแต่การสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายจะเน้นในด้านการส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเป็นประจำทุก ๆ วันในโรงเรียน ซึ่งเด็กทุกคนสามารถที่จะพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ แต่ขาดทักษะในการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นการเพราะขาดการฝึกฝนขาดการอบรมสั่งสอนตามแบบอย่างของการแสดงออกที่เหมาะสม ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะรู้ว่าการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นอย่างไรไม่มีผู้แนะนำ และไม่ได้รับการฝึกหัด จึงไม่กล้าแสดงออก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายแตกต่างจากการสอนตามหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัยเพราะการสอนส่วนใหญ่มีเนื้อหาให้เด็กเรียนรู้และสร้างสมประสบการณ์และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา การสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายจะเน้นในด้านการส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเป็นประจำทุก ๆ วันในโรงเรียน ซึ่งเด็กทุกคนสามารถที่จะพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ มีดังนี้ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายนี้ สามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออก โดยก่อนการนำแผนการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายไปใช้ ผู้ที่สนใจควรศึกษาทำความเข้าใจแผนให้ละเอียดรอบคอบทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน 2) การสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย ไม่ควร

จัดซักรันบ่อย ๆ ในเรื่องเดียว เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายง่าย 3) การใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายในเด็กปฐมวัยนั้น ควรคำนึงถึงความรู้พื้นฐานและวุฒิภาวะของเด็ก ตลอดจนมีการสร้างบรรยากาศ และการเสริมแรงอย่างเหมาะสมเพื่อจะได้ส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้อย่างเต็มความสามารถ และ 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้ 1) ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายขึ้น เช่น ศึกษาเด็กในช่วงวัยอื่น ๆ หรือในบริบทของโรงเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถนำไปปรับใช้ได้ในวงกว้าง และ 2) ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยายที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยและส่งเสริมพัฒนาด้านร่างกายอารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญาของนักเรียนอนุบาลศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กัญญารัตน์ วงศ์เชษฐ. (2543). การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. CMU Intellectual Repository.
- กาญจนา พงศ์พฤกษ์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างกันของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ความวิตกกังวลและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรีส นิทประชากร. (2545). วิธีสอนในระดับประถมศึกษาตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพมหานคร: วัชรการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 10). บริษัท สุวิทย์สาส์นจำกัด.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย, กรุงเทพมหานคร: เอฟี กราฟฟิกส์ดีไซน์.
- รัตนา จั่วแหลม. (2551). สุนทรียภาพทางดนตรีและลีลาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เอี่ยมจิต ดีศรีแก้ว. (2544). ผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บุคลิกภาพและความวิตกกังวลของนักเรียนหญิง. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลแก้ง. (2567). ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านยาง ตำบลแก้ง อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี. เรียกใช้เมื่อ 15 ธันวาคม 2567 จาก <https://www.kaeng.go.th/index.php>.